

SÖDERTÄLJE TINGSRÄTT

DOM2014-04-22
meddelad i
Södertälje**Mål nr B 380-13****PARTER** (Antal tilltalade: 1)**Åklagare**Kammaråklagare Martina Winslow
Åklagarmyndigheten
Södertörns åklagarkammare i Stockholm**Målsägande**Lillian Isik
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Ia Sveger
Advokatfirman Sweger AB
Box 56065
102 17 STOCKHOLM**Tilltalad**Bobel Barqasho, 840306-0216
Frihetsberövande: Häktad
Smedvägen 41
151 62 Södertälje

Offentlig försvarare:

Advokat Gabriel Rudbeck
Advokatfirman Gripen AB
Box 3098
103 61 Stockholm

DOMSLUT**Begångna brott**

Försök till mord

Lagrum3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken**Påföljd m.m.**

Fängelse 9 år

PostadressBox 348
151 24 Södertälje**Besöksadress**

Storgatan 17

Telefon

08-561 66 800

Telefax

08-561 66 899

Expeditionstidmåndag - fredag
08:30-16:00**E-post:** sodertalje.tingsratt@dom.se

www.sodertaljetingsratt.domstol.se

Skadestånd

Bobel Barqasho ska utge skadestånd till Lillian Isik med 191 850 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 februari 2013 till dess betalning sker, samt med 173 962 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 23 januari 2014 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av kläder i form av en tröja, ett par byxor, ett par strumpor samt ett par skor ska bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2013-0201-BG3646 nr 1-4).
2. Beslaget av en golvsil, en wettex-trasa och en badsvamp ska bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2013-0201-BG5857 nr 1-3).

Häktning m.m.

Bobel Barqasho ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsatt vara tillämplig på uppgifter som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som avser innehållet i läkarintyg enligt 7 § lag (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. och i rättspsykiatriskt utlåtande.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Gabriel Rudbäck tillerkänns ersättning av allmänna medel med 309 746 kr. Av beloppet avser 200 332 kr arbete, 44 460 kr tidsspillan, 3 005 kr utlägg och 61 949 kr mervärdesskatt.
 2. Ia Sweger tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 264 493 kr. Av beloppet avser 174 812 kr arbete, 31 590 kr tidsspillan, 5 192 kr utlägg och 52 899 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret i målet samt för målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M M

Åklagaren har yrkat enligt domsbilaga 1.

Lillian Isik, som biträtt åtalet, har yrkat skadestånd av Bobel Barqasho enligt domsbilaga 2.

Bobel Barqasho har med anledning av misstanke om brott som prövats genom denna dom varit berövad friheten som anhållen och häktad under tiden den 10 februari 2013 – 12 mars 2013 samt sedan den 5 november 2013.

DOMSKÄL**SKULD**

Bobel Barqasho har förnekat gärningen på den grunden att han har varken kastat eller släppt Lillian Isik från balkongen.

Åklagaren har vid utveckling av talan anfört bl.a. följande. Lillian Isik och Bobel Barqasho gifte sig i maj 2009 i Syrisk-ortodoxa kyrkan i Södertälje. Bobel Barqashos far är präst i kyrkan. Lillian Isik och Bobel Barqasho gifte sig borgerligt år 2012. De har en son, Gabriel, som är tre år gammal. De bodde på sjätte våningen i en trerums lägenhet på Granövägen 46 i Södertälje. Bobel Barqasho arbetar vid MTG och Lillian Isik studerar sedan år 2006 till receptarie vid Uppsala Universitet. På natten mellan den 9 och 10 februari 2013 befann sig i lägenheten, förutom Gabriel, endast Lillian Isik och Bobel Barqasho. Lillian Isik påträffades vid ett staket på grannens uteplats på bottenvåningen efter att hon fallit från balkongen. Bobel Barqasho sprang först ner till Lillian Isik och sedan upp igen till lägenheten för att ta hand om Gabriel. Det blev en mycket upprörd stämning på platsen. Lillian

Isik fördes med livshotande skador till Karolinska sjukhuset. Lillian Isik var nedsövd i fem veckor. Det var länge osäkert om hon skulle överleva fallet. I september 2013 flyttade Lillian Isik hem till sina föräldrar. Efter händelsen har Lillian Isik ansökt om äktenskapsskillnad och ensam vårdnad om Gabriel.

Åklagaren har lagt fram den skriftliga bevisning som framgår av stämningsansökningen och en sammanställning över de SMS som Lillian Isik och Bobel Barqasho skickat under kvällen. Bobel Barqasho har som skriftlig bevisning lagt fram två skrifter avseende statistik över dödligt våld samt två sammanställningar av fotografier.

Av rättsintyg utfärdat den 2 april 2013, domsbilaga 3, framgår Lillian Isiks skadebild samt att skadorna har varit omfattande och livshotande.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Lillian Isik. Bobel Barqasho har hörts. På åklagarens begäran har vittnesförhör ägt rum med grannarna Aslan Simonsson, Yulyane Simonsson, Silvia Simonsson, Marfoula Al Asmar, James Al Asmar, ambulanssjukvårdaren Robert Lundgren, polisen Ida Sjögren Knutas, polisen Erica Stetz, polisen David Johansson, polisinspektören Marit Norström Friberg, kriminalteknikern Ulf Öhman, Lillian Isiks mamma Maria Isik, Lillian Isiks pappa Melki Isik, Lillian Isiks bror Abraham Isik, Lillian Isiks syster Lucia Isik, Lillian Isiks bror Moses Isik, Lillian Isiks morbror Ibrahim Dulan, Lillian Isiks moster Ranja Dulan, Patricia Dulan, Airi Kuisma, Ban Gargees, Karolina Malki, tidigare Yakob, Mina Helo, sjuksköterskan Mikaela Roos, läkaren Johan Askeljung, psykologen Alexander Belstock, läkaren Petra Råsten Almqvist, psykologen Gergö Hadlaczky samt läkaren Jörgen Borg. De har uppgett i huvudsak följande.

Lillian Isik. Hon var tidigare gift med Bobel Barqasho. Tillsammans har de en son, Gabriel som nyligen fyllt tre år. Hon studerar till receptarie vid Uppsala universitet,

studier som hon påbörjade år 2006. Utbildningen har dragit ut på tiden i och med att hon tagit uppehåll i samband med att hon bildade familj. Hon har bara sitt examensarbete och några kvarsläpande tentor kvar och räknade med att avsluta sina studier senast hösten år 2013.

Lillian och Bobel träffades första gången på ett bröllop år 2002. De fattade tyckte för varandra och förlovade sig år 2008. De gifte sig enligt syriansk tradition år 2009 och sedermera även borgerligt år 2012. Veckan efter bröllopet köpte de en bostadsrätt på Granövägen 46 i Södertälje. De tog inga lån på lägenheten utan betalade denna till fullo med sparade medel. Hon och Bobel älskade varandra och var lyckliga tillsammans. De planerade att åldras ihop. Dagen då Gabriel föddes var den lyckligaste dagen i hennes liv. Hon och Bobel var väldigt stolta över sin son och deras glädje över honom förde de ännu närmre varandra. Hon upplevde moderskapet som något magiskt och växte i rollen som mamma och blev mer självsäker. Gabriel betydde allt för henne och hon prioriterade honom framför allt annat.

Det var först efter att hon och Bobel gift sig som hon lade märke till Bobels svarsjuka och kontrollbehov. Svartsjukan manifesterade sig tydligt när hon var tvungen att åka till Uppsala för sina studier. Efter att ha varit i Uppsala blev hon alltid noga förhörd om vilka hon träffat. Hon tror att svartsjukan härrörde från den uppmärksamhet hon fick även som gift. När personer hon mötte gav henne uppskattande blickar brukade Bobel alltid bli arg. Bobel var impulsiv och efterklok, något han själv ofta medgav. Hon har övervägt att lämna Bobel, men Bobel har alltid lyckats få henne på andra tankar. Bobel har sagt att han aldrig skulle lämna henne och att han inte skulle acceptera en skilsmässa. Vid ett tillfälle, när de var gifta enligt syriansk tradition men inte borgerligt, letade hon upp en ansökan på internet om hur man annullerar ett äktenskap. Hon fullföljde dock inte detta. Hennes familj skulle acceptera en skilsmässa, men för Bobels familj skulle detta vara mycket svårt att godta då Bobels pappa är präst i den syrianskt ortodoxa kyrkan och

en skilsmässa skulle reflektera negativt på pappans trovärdighet och anseende. Trots hennes tidigare funderingar kring separation var hon och Bobels äktenskap mycket bra under den närmaste tiden före händelsen och någon skilsmässa var inte aktuell.

Hennes närmaste familj består av hennes mamma Maria Isik, hennes pappa Melki Isik, hennes två bröder Abraham Isik och Moses Isik, samt hennes syster Lucia Isik. Hennes föräldrar bodde mycket nära henne och Bobel och det gick att ta sig mellan deras lägenheter utan att gå utomhus. Hon har en mycket god relation med sin familj och de sågs nästan varje dag. Bobel blev direkt en del av hennes familj och togs emot med öppna armar. Hennes bror Abraham och Bobel blev mycket goda vänner och brukade ofta träna tillsammans. Abraham hjälpte Bobel med att hitta arbete. Hon har aldrig känt sig välkommen i Bobels familj. Efter att hon och Bobel hälsat på hans familj brukade de alltid bråka då Bobel ogillade att hon framförde synpunkter beträffande hans familj. Bobel brukade bli mycket arg om någon sa något ont om hans familj.

Det förekom inget våld i hennes och Bobels relation så när som på en händelse med ett askfat som skedde år 2009. Hon och Bobel pratade om vad deras framtida barn skulle heta. Diskussionen urartade och slutade med att Bobel slängde ett tungt askfat av glas mot henne. Askfatet träffade henne strax ovanför ena ögonbrynet och en kraftigt blödande skada uppstod. Hon var tvungen att åka till sjukhuset och sy flera stygn. Bobel erbjöd sig inte att skjutsa henne till sjukhuset utan blev bara tyst. Hon vågade inte be Bobel om skjuts då hon kände sig rädd för honom efter det inträffade. Hennes morbrors fru Ranja var den som körde henne till sjukhuset. Efter händelsen avrådde hennes familj henne från att fullfölja förlovningen. Bobels familj ville däremot att de skulle återförenas och gifta sig då de redan skickat ut inbjudningarna till bröllopet och att bryta förlovningen i detta sena skede skulle se illa ut. Bobel försökte vinna tillbaka henne och insisterade på att det inträffade var en olycka. Han visade henne hur han menade att olyckan skett och lovade att han skulle gå på terapi för att bearbeta sina svårigheter med att kontrollera sin ilska.

Under förutsättningen att Bobel skulle gå i terapi förlät hon honom och de gifte sig två månader efter händelsen.

Hon är en väldigt positiv och glad person, något alla i hennes närhet kan intyga. Hon har aldrig mått dåligt eller sökt hjälp för psykisk ohälsa och hon har endast vid enstaka tillfällen varit ledsen eller nedstämd. Hon har aldrig funderat på att ta sitt liv och har aldrig agerat dramatiskt för att fånga Bobels uppmärksamhet.

Hon har endast blött näsblod ett fåtal gånger och då efter att hon fått en kraftig smäll på näsan. Hon har aldrig blött näsblod i lägenheten på Granövägen och har inte blött näsblod på ca sju år. Om hon skulle ha blött näsblod i lägenheten är det inte säkert att hon hade gått till badrummet för att få stopp på blodflödet.

Till följd av ett missfall gjorde hon en abort den 24 december 2012. Missfallet föranleddes av att hon hade tagit ett "dagen-efter-piller" en dag för sent. I samband med ett läkarbesök framkom det att hon var gravid och vid en ultraljudsundersökning visade det sig att fostret inte levde. Hon önskade inte ett till barn vid detta tillfälle och kände sig lättad över att fostret inte levde. Hon ville avsluta sina studier och bidra till familjens försörjning innan hon och Bobel utökade deras familj med ytterligare barn. Efter aborten åkte hon hem och firade jul precis som vanligt med sin familj. Hon var öppen med att berätta om missfallet och aborten för sin familj. Bobel blev ledsen över det inträffade men hon gick snabbt vidare och fortsatte att njuta av livet.

Dagen före den händelsen med fallet gick hon upp och lekte med Gabriel på morgonen och lät Bobel sova ut. Hon ringde sedan sin mamma och frågade om de kunde komma förbi. När Bobel vaknat gick hela familjen till hennes mamma och pappa och åt frukost tillsammans. Gabriel fick stanna kvar hos morföräldrarna och hon och Bobel begav sig iväg för att leta efter en kökslampa. Efter att ha tittat på lampor begav de sig tillbaka hem och hon hämtade kycklingar hemma hos sig som

hon tillagat tidigare i veckan och tog med sig dessa till hennes föräldrar. De åt sedan kycklingarna till middag tillsammans. Hennes morbrors fru Ranja ringde sedan och frågade om hon kunde komma förbi och lämna en försenad födelsedagspresent till Gabriel. Ranja hade missat Gabriels födelsedagskalas som de firat helgen dessförinnan. Efter middagen gick de därför hem till sig. Bobel bakade en kladdkaka och när gästerna kom fikade de tillsammans. Ranja gav Gabriel en skinnjacka i födelsedagspresent. Bobel gav Ranjas dotter Patricia en av sina gamla fotbollströjor som han hade vuxit ur. Bobel har tidigare vid flera tillfällen gett Patricia sina gamla fotbollskläder och hon hade inte något emot detta eftersom hon tycker att det är bra att de kommer till användning. Gabriel var vaken fram till dess att gästerna gick någon gång runt kl. 20–21. Bobel nattade Gabriel och hon plockade undan och diskade. Hon städade dock inte i någon större utsträckning än så och varken dammsög eller skurade golvet. Hon städade aldrig sent på kvällen av hänsyn till sina grannar.

Bobel uppskattade att Ranja hade kommit över med presenten till Gabriel och beklagade sig över att hans egen bror endast hade lämnat Gabriels födelsedagspresent på köksbänken under Gabriels kalas och inte överlämnat presenten direkt till Gabriel. Hon tyckte inte att överlämnandet av presenten var något att bli upprörd över, men däremot tyckte hon att Bobels familj agerade tråkigt under Gabriels kalas då de inte hade bjudit på sig själva och inte ens hade sagt hurra efter att de sjungit för Gabriel. Efter att hon framfört dessa synpunkter höjde Bobel rösten och blev arg, vilket ledde till gräl. De avslutade dock bråket och efter det satte hon sig i vardagsrummet och tittade på tv.

Hon var aktiv i bostadsrättsföreningen och var ledamot och sekreterare i denna. Under kvällen skickade hon mail till föreningen angående en lägenhet i föreningen som var belånad och vars ägare inte längre bodde i lägenheten. Att hon mailade föreningen är ett fristående minne som inte hänger ihop med något som hon vet att hon gjorde innan eller efter.

Hon minns att Bobel bar henne över sin vänstra axel. Huvudet och benen låg åt olika håll. Det kändes som att han tog stöd med ena armen för att lyfta hennes ben, men de hängde ändå lite. Han bar henne från badrummet, till hallen, genom köket ut på balkongen. Hon hörde balkongdörren öppnas och kände kylan när de kom ut på balkongen. Hon undrade varför han bar ut henne dit. Hon hade ont men kunde inte lokalisera varifrån smärtan härrörde. Hon hörde och såg vad som hände, men kunde inte prata. Ute på balkongen kände hon hur han roterade henne. Hon vet inte hur han roterade henne, men innan rotationen kunde hon se tv:n och soffan, men inte därefter. Sedan tar hennes minne slut och allt blir svart. Hon minns inte själva fallet från balkongen.

Hon minns att hon hade på sig en svart sidenpyjamas eller svarta tights och att Bobel hade på sig en vit t-shirt.

Hennes minnen från händelsen är starka och tydliga. Hon minns denna händelse såsom hon minns andra händelser. Hon har inte disskuterat det inträffade med sin familj. Hon ville berätta om sina minnesbilder för polis innan hon berättade för några andra. Under den tid hon befann sig på sjukhus pratade hon och hennes familj inte om händelsen utan bara om roliga saker då hennes familj ville liva upp henne. När hon vaknade upp från sitt nedsövda tillstånd på Karolinska sjukhuset märkte hon att hennes kropp var annorlunda, hon hade endast begränsad rörlighet och kunde till en början inte äta. Först trodde hon att fallet måste ha föranletts av en olyckshändelse, men sedan började hon minnas vad som hänt och när minnena vuxit sig starka insåg hon vad som skett och att det inte hade varit en olycka. Hennes första minnesbild från händelsen är hur Bobel bär henne och detta minne talade hon med en neuropsykolog om. Hon har absolut inte försökt att framtvunga några minnen för att nyttja dessa till hennes fördel i den vårdnadstvist som pågår mellan henne och Bobel. Hennes minnen har kommit succesivt och kontinuerligt

vuxit i styrka. Att hon minns att hon kände smärta då Bobel bar henne har inte påverkats av att hon blivit tillfrågad angående detta av en förhørsledare.

Hon hade aldrig hoppat från balkongen själv. Hon älskar livet och hon älskar Gabriel över allt annat och hade aldrig övergett honom. Hon hade inga psykiska eller fysiska besvär. Hon är varken dramatisk eller impulsiv och hade ingen anledning att försöka skrämma Bobel genom att hota att slänga sig själv från balkongen. Det var dessutom väldigt kallt natten till den 10 februari 2013 och hon hade aldrig gått ut på balkongen själv. Det är inte möjligt för en person av hennes höjd att ramla från balkongen om denne inte blivit upplyft då balkongräcket är placerat högt upp. Hon är höjdrädd och skulle aldrig få för sig att klättra på balkongräcket. Bobel är kapabel att försöka ta hennes liv genom att kasta henne från balkongen.

Hon minns de sms hon skickade till sin syster Lucia och sin kompis Ban under kvällen. Hon har inget minne av att Bobel var i samma rum som hon när hon sms:ade med Ban. Hon minns däremot inte den sms-kommunikation hon haft med Bobel senare under kvällen. Det är inte likt henne att uttrycka sig på det vis hon gjort i sms:en till Bobel. Hon hade inte använt så starka ordalag om det inte funnits skäl för det. Hon hade aldrig vågat örfila Bobel. Sms-konversationen mellan henne och Bobel säger henne att det hänt något, men hon minns inte vad. Om Bobel hade varit otrogen mot henne hade hon inte sms:at honom utan direkt lämnat honom.

Hon skadades mycket svårt vid fallet och har genomgått många omfattande operationer och kommer att genomgå ytterligare ett flertal operationer. Den 1 april 2013 fick hon en talventil och hennes första ord var "ont". På frågan om vart hon hade ont svarade hon "överallt". Än idag känner hon smärta och läkarna har sagt att hon måste vara beredd på att leva med smärta resten av sitt liv. Hon har ofta ont i huvudet och drabbas av extrem trötthet. Hon har fått diabetes vilket lett till att hon måste besöka toaletten varje timme dygnet runt, även på natten. Hon kan inte röra

sig fritt utan behöver hjälp med att förflytta sig. Hon har fått kristallsjukan vilket innebär att hon har nästan konstant yrsel. Hennes vänstra arm är förlamad och hon har begränsad rörlighet i höger arm. Hon kan inte böja sina ben och har extremt ont i dem. Hon kämpar varje dag med att återgå till den hon var innan händelsen och hon får hjälp med detta av en sjukgymnast, en arbetsterapeut, en logoped och en kurator. Hon upplever att det värsta med hennes skador är att hon blivit fräntagen sin frihet.

Hon minns inte den första tiden på Karolinska sjukhuset. Hon vet att hon under ett förhör i april sagt att hon hoppade från balkongen, men hon var inte klar och vid fullt medvetande under denna tid. Hon sade en massa konstiga saker vid den här tiden, bland annat att hon och Bobel var inblandade i en prostitutionshärva. Hon hade den högsta tillåtna mängden morfin vid denna tid. Hon har inga minnesbilder efter fallet från balkongen under den tid hon låg på marken.

Idag är hon rädd för Bobel och för att han, eller någon inom hans bekantskapskrets, ska fullfölja det han påbörjat.

Bobel Barqasho. Han arbetar på radio. Har var gift med Lillian Isik och tillsammans har de sonen Gabriel. I övrigt består hans närmaste familj av hans pappa, mamma, två systrar samt en bror. Hans pappa är präst i den syrianska ortodoxa kyrkan i Södertälje. Han träffade sin familj någon gång i veckan, i vart fall vid högtider. Han hade mycket god kontakt med sin bror. Lillian stod inte nära någon i hans familj och till stor del berodde detta på hennes temperament. Till följd av hennes häftiga humör kom hon inte bra överrens med hans systrar och det blev ofta gräl. Han hade däremot en mycket god relation med Lillians familj och var nära vän med Lillians bror Abraham. Bobel hade inte svårt att hantera kritik riktad mot hans familj.

Lillian och han hade ett bra förhållande och tog hand om varandra. Lillian var en god mor och skötte deras hem väl. Hon var noggrann och de hade det nästintill

kliniskt rent hemma. Om han behövde någon att prata med vände han sig alltid till Lillian och likaså vände sig Lillian främst till honom om hon behövde prata med någon. För det allra mesta diskuterade de själva hur de skulle lösa de problem som uppkom. Han planerade att åldras tillsammans med Lillian och att de skulle skaffa fler barn i framtiden när ekonomin tillät det. Tanken var att Lillian först skulle avsluta sina studier och bidra till familjens försörjning. De har pratat om att skilja sig, men i slutänden har de enats om att inte göra det. Han tror inte att det hade varit svårt för hans far att acceptera en skilsmässa mellan honom och Lillian. Hans far vet att allt inte går att lösa och att det då kan vara bättre att gå skilda vägar. De har inte diskuterat en eventuell skilsmässa på grund av att han skulle ha varit kontrollerande. Han är absolut inte en kontrollerande person, tvärtom uppmuntrade han Lillian att träffa vänner och fullfölja sin utbildning. Han är mer öppen för relationer med andra människor än vad Lillian är. Det har hänt att han upprepade gånger ringt till Lillian om hon inte har svarat i telefon, men då har det varit under speciella omständigheter, exempelvis att han på vintern har varit orolig för att hon ramlat eller liknande.

Det enda våld som förekom i deras relation var händelsen med askfatet. Händelsen skedde till följd av ett bråk mellan dem som eskalerat. Han hade inte kastat askfatet på Lillian utan han kastade en burk som i sin tur träffade askfatet med sådan kraft att askfatet for iväg och träffade Lillians ansikte. Han förklarade detta för Lillian genom att visa henne hur det gått till och Lillian förstod då att det var en olyckshändelse. Om Lillian inte hade trott honom hade hon aldrig förlåtit honom och de hade då aldrig fullföljt sina bröllopsplaner.

På lördagarna brukar han försöka ge Lillian sovmorgon. Dagen före den aktuella händelsen gick han upp först med Gabriel, de åt frukost och tog en kort promenad. Deras grannar måste ha sett honom ute med Gabriel. Omkring kl. 11.00 väckte han Lillian, sedan åt de en andra frukost hemma hos hennes föräldrar. De lämnade Gabriel hos svärföräldrarna och nattade honom där, sedan begav sig han och Lillian

sig ut för att handla. Efter detta åt de middag hos svärföräldrarna. Sedan gick de hem till sig och han bakade en kladdkaka. Vid sju-tiden kom Lillians morbrors fru Ranja och hennes fyra döttrar hem till dem. De fikade tillsammans samtidigt som han höll på med att rensa ur sin garderob och hittade en gammal fotbollströja som han vuxit ur. Han gav tröjan till Patricia. Han tyckte inte att det var fel av honom att ge henne tröjan. Han hade inte planerat att ge en tröja till henne. Han höll Gabriel i famnen när gästerna gick. Efter att gästerna gått visade det sig att Lillian var arg på honom. Lillian sade att hon var äcklad av honom.

Han nattade Gabriel. De brukade vanligtvis se till att Gabriel lägger sig vid kl. 20.00, men den här kvällen var han uppe till dess att gästerna gått, ca kl. 21.00. När han kom ut från Gabriels rum var Lillian fortfarande arg på honom. Han hade inte känt av att Lillian varit arg under dagen eller under kvällen. I efterhand har han kommit på att hon kanske var sur då de kollade på kökslampor på Jakobs möbler.

Lillian frågade honom om han var tänd på Patricia. Hon hade fått för sig att han ville ha sex med Patricia och ansåg att gesten med att ge tröjan till henne handlade om att visa uppskattning. Han ville dock bara vara snäll mot Patricia. Lillian hade nog anklagat honom för att vara otrogen tidigare. Han hade väldigt god kontakt med sina kvinnliga kollegor, något Lillian inte uppskattade. Lillian var väldigt högljudd under grälet och hon väckte Gabriel. Bobel gick och nattade Gabriel. När han kom tillbaka fick han en örfil av Lillian. Hon brukar inte ta till våld mot honom och att slåss är främmande för honom. Han kände att grälet blev för mycket för honom så han bestämde sig för att gå ut och tog på sig sina kläder och skor. Han hade svarta byxor och en vit t-shirt på sig.

När han skulle ta nycklarna tappade han dem på golvet. Han böjde sig ner för att plocka upp dem och när han reste sig fick han en käftsmäll av Lillian. Han gick ut ur lägenheten till bilen. Han ville inte att folk skulle se honom sitta själv i bilen och undra vad han höll på med så han åkte till centrum och till McDonalds vid

Moraberg. Han var borta från lägenheten ca tre timmar. Det här bråket skiljde sig från deras tidigare gräl eftersom de inte brukade vara våldsamma mot varandra. Han kom tillbaka till lägenheten omkring halv tolv. Under hela denna tid hade han sms-kontakt med Lillian. Det var Lillian som påbörjade sms-konversationen. Det var händelsen med tröjan och inget annat som låg till grund för sms:en. Bobels far har lärt honom att man aldrig ska gå och lägga sig innan man blivit sams, därför åkte han tillbaka till lägenheten. Han var dock lite orolig för att åka tillbaka eftersom Lillian var så arg. Han kom till upp till lägenheten ca 10 minuter efter att han skickat det sista sms:et, kl. 00.20. När han kom tillbaka var allt städat och luktade rent och Lillian höll på att plocka undan det sista. Dörren till utrymmet där de förvarade städutrustningen stod öppen. Hon hade till och med dammsugit möblerna. Lillian hade inte gått och lagt sig när han kom även om det på en av de förevisade bilderna ser ut som att Lillian gått och lagt sig. Han och Lillian gick ut till köket och pratade eftersom det var mins risk att Gabriel skulle höra dem från köket. Lillian stod framför en låda med knivar och han var orolig för att hon skulle ta upp en kniv. Gabriel vaknade ändå och han gick och nattade honom. Gabriel är inte lättväckt, men Lillian hade skrikigt högt.

Han satte sig sedan i soffan i vardagsrummet, Lillian tittade på honom och var helt svart i ögonen. Hon gick ut i köket och han hörde hur balkongdörren öppnades. Han undrade vad hon skulle göra ute på balkongen och ropade efter henne men fick inget svar. Han blev orolig och sprang mot balkongen men ramlade vid ingången till köket. Lampan i köket ovanför spisen var tänd och denna lampa täcker halva köket. Lampan på balkongen var däremot släckt. Han bländades inte av ljuset. Balkongdörren var öppen men inte till fullo. Han stod på golvet på alla fyra och tittade upp och såg då hur Lillian låg och balanserade på balkongräcket. Hon hade hävt upp sig själv på räcket och hela hennes kropp låg längs med räcket och balanserade på räcket. Hon hade händerna på räcket men han minns inte hur de var placerade. Han såg inte om hon kollade på honom eller bort då hennes hår var i vägen. Hon låg på räcket bara någon sekund, sedan släppte hon och föll ner mot

marken. Han försökte få tag på henne men hann inte. Han vet inte om hon ramlade eller om hon hoppade. Han tror att han såg hennes kropp falla ner mot marken. Han tog på sig skorna och sprang ner för trapporna och hittade henne liggandes i deras grannes gård. Han försökte lyfta upp henne men han var för svag och tappade henne. Han satte sig istället bredvid henne. Han skrek hennes namn kanske 40 gånger.

Den första han såg på platsen var grannens son, James Al Asmar. Bobel hade sin mobil i fickan. Han ringde ambulansen, men pratade så osammanhängande att grannens son var tvungen att ta över samtalet. Han drabbades av panik. Ambulansen kom efter ca 10 minuter. Det hade då kommit mycket folk. Hans grannar frågade var hans son var och uppmanade honom att ta hand om sin son. Han återvände därför till lägenheten. Det var ingen förutom Gabriel i lägenheten. Han kollade till Gabriel, sedan gick han till badrummet och sköljde sitt ansikte med vatten. Det kan ha varit så att han tog av skorna när han gick in i lägenheten och sedan tog på sig dem igen, men hans minns inte. Några grannar kom till lägenheten och stannade hos Gabriel och han gick ner till Lillian.

Blodet som påträffades i lägenheten har uppkommit när Lillian blött näsblod. Lillian kan blöda näsblod när hon blir upprörd och stressad. Hon blödde näsblod ca två till tre veckor före händelsen med fallet. Hon har säkert blött näsblod i deras lägenhet, men han kan inte minnas ett specifikt tillfälle. Han vet inte om hon blött näsblod på balkongen. Han kan inte säga när hans blod som påträffats på duschvredet kommit dit, eller när Lillians blod som påträffats i handfatet kommit dit. Han var borta tre timmar från lägenheten. Han har inte använt en wettexduk-trasa för att torka upp blod den aktuella kvällen. Vad gäller hans egna skador fick han en skada på knogen när han slog sin hand mot en vägg i Bollhallen. Han fick märken på armen från staketet vid uteplatsen när han försökte att lyfta upp Lillian och när personer tog tag i honom. Han har ingen förklaring till märkena i ansiktet.

Han har följande förklaringar till varför Lillian skulle ha kunnat hoppa. I december hade hon fått ett missfall och genomgått en abort vilket hade tårt ganska hårt på henne. Hon hade även låg självkänsla då hon inte bidrog till familjens försörjning. Hon tyckte att det var tungt att plugga. Hennes utbildning skulle ha tagit tre år men hade pågått under sex år. Lillian sökte mycket bekräftelse från honom. Ibland kunde hon vara som förbytt. Under julen passade han på att ta tre veckors semester så att han kunde vara hemma med henne. Han pratade inte om Lillians ohälsa med någon, han googlade dock efter information om depression, men tänkte att Lillians tillstånd kanske bara var tillfälligt. Han tror inte att hon ville hoppa utan bara skrämma honom. Hon har inte försökt skrämma honom på detta vis tidigare. Han kan tänka sig att Lillian skulle kunna påstå att han slängt henne från balkongen för att få fördel i en vårdnadstvist.

Aslan Simonsson. Han bor med sin familj i en etagelägenhet på sjunde och åttonde våningen precis ovanför Lillian Isik och Bobel Barqasho. Han är ordförande i bostadsrättsföreningen och Lillian Isik var ledamot och sekreterare i föreningen. De arbetade tillsammans under två år. Lillian Isik utförde ett mycket bra arbete för föreningen och kämpade för den. Han fick den aktuella kvällen kl. 23. 29 ett mail från Lillian Isik med anledning av att en familj inte hade betalat sin avgift rörande en lägenhet som ägaren flyttat från och inte längre betalade avgift för. Lillian Isik var glad, pigg och trevlig. Han träffade henne och Bobel Barqasho också som grannar. Lillian Isik och Bobel Barqasho var ofta tillsammans och de tyckte verkligen om varandra. Den aktuella kvällen var det snö ute. Han satt med familjen i vardagsrummet och tittade på en film. Vid 1-tiden hörde han ett kraftigt springande och stampande från Lillian Isiks och Bobel Barqashos lägenhet och lite skrik. Sedan hörde han ett "bom" från Lillian Isiks och Bobel Barqashos balkong. Det lät som om ljudet kom från en parabolantenn. Allt gick väldigt snabbt. Hela händelseförloppet tog 1-2 minuter. Efter ett par minuter knackade grannen som bor på bottenvåningen på dörren. Aslan Simonssons hustru och två av hans döttrar gick ner på gården.

Yulyane Simonsson. Hon bor granne med Lillian Isik och Bobel Barqasho. Lillian Isik och Bobel Barqasho var jättetrevliga och var kära i varandra. Den aktuella kvällen satt hon med familjen och tittade på en film. Hon hörde ljud och skrik och flera personer som sprang. Hon gick runt i sin bostad och kunde konstatera att ljuden kom från Lillian Isiks och Bobel Barqashos lägenhet. Det hördes tydligt. Hon blev orolig, eftersom hon trodde att det förekom bråk i deras lägenhet. Hon hade aldrig tidigare hört ljud från den lägenheten. Hon gick ut i trapphuset och fick höra att Lillian Isik fallit från sin balkong. Hon gick ut på gården och såg att Lillian Isik låg fem cm innanför staket på uteplatsen. Bobel Barqasho var chockad och gick fram och tillbaka. Hon såg inte att Bobel Barqasho var innanför staketet.

Silvia Simonsson. Hon har bott granne med Lillian Isik och Bobel Barqasho i minst ett år. Hon bor i lägenheten precis ovanpå Lillian Isiks och Bobel Barqashos lägenhet. Hon brukade träffa Lillian Isik och Bobel Barqasho i hissen, porten och på gården. Lillian Isik och Bobel Barqasho var jättetrevliga och glada personer. Hon hade fått ett gott intryck av båda. Den aktuella kvällen hörde hon "tjafs" från Lillian Isiks och Bobel Barqashos lägenhet. Hon hörde att det var två personer som skrek åt varandra med arga röster. Sedan hörde hon att personer sprang i lägenheten och ett skrik. Det gick fort, det tog endast några sekunder. Hon hörde slutligen ett "pangljud" från Lillian Isiks och Bobel Barqashos balkong. Det lät som om man slog något mot balkongen. Hennes mamma gick ut och berättade sedan för henne att Lillian Isik fallit från sin balkong. Hon och hennes syster gick ner till Lillian Isiks och Bobel Barqashos lägenhet. Ytterdörren till lägenheten var stängd. Hon öppnade försiktigt dörren och Bobel Barqasho befann sig i hallen precis vid badrummet. Bobel Barqasho var chockad och helt borta och visste inte om han skulle gå ner till Lillian Isik som låg på marken eller stanna hos sin son som låg och sov. Hon och systemen förklarade att de skulle stanna hos sonen varefter Bobel Barqasho satte på sig skorna och skyndade sig ner. Hon och systemen gick till balkongdörren, som var öppen, gick ut på balkongen och fram till balkongräcket och tittade ner och såg att

Lillian Isik låg på marken. Hon rörde inte balkongräcket. Hon minns inte om det var snö på balkongräcket.

Marfoula Al Asmar. Hon bor på bottenvåningen på Granövägen 46 i en etagelägenhet. Det var på hennes uteplats som Lillian Isik föll. Hon brukade träffa Lillian Isik och Bobel Barqasho i hissen och även ute på gården. De hälsade på varandra och frågade hur de och barnen mårde. Lillian Isik och Bobel Barqasho med deras barn var en trevlig familj. Den aktuella kvällen satt hon och hennes man på bottenvåningen när de hörde ett skrik. Hon och mannen rusade upp till den övre våningen och hörde då att skriket kom utifrån. Hon öppnade balkongdörren, gick ut på balkongen och hörde att Bobel Barqasho skrek och grät samt pekade på sin fru. Hon såg då att Lillian Isik låg på rygg med öppna ögon innanför staketet på deras uteplats. Hon bad sonen att ringa polisen. Hon såg inte att Bobel Barqasho vid något tillfälle befann sig innanför staketet. Hon öppnade sedan éntredörren och då befann sig Bobel Barqasho fortfarande ute. Hon hämtade sin son och tillsammans med några grannar gick de in i Lillian Isiks och Bobel Barqashos lägenhet. Bobel Barqasho befann sig då i hallen. De sade till honom att han kunde åka ner till Lillian Isik och att de kunde passa barnet. Bobel Barqasho satte på sig skorna och begav sig ner. Hon såg att balkongdörren var öppen till 45 grader. De, alla fyra, gick ut på balkongen för att se vad som hände där nere på marken. Det låg snö över hela balkongräcket. Hon lade sina händer på balkongräcket.

James Al Asmar. Han befann sig i sitt rum när han hörde ett skrik utifrån. Han gick ut på balkongen och såg att Lillian Isik låg innanför staketet med huvudet mot staketet på deras uteplats. Bobel Barqasho, som befann sig två – fem meter utanför staketet, skrek ”min fru, min fru kan någon hjälpa mig”. Han ringde ambulansen och gick sedan ut. Bobel Barqasho gick fram och tillbaka på samma plats och var ledsen och grät. Bobel Barqasho gick fram till staketet för att titta på Lillian Isik men James Al Asmars pappa motade bort denne. Bobel Barqasho gick upp till sin lägenhet för att se till sonen. Medan Bobel Barqasho var uppe i lägenheten talade

han med larmcentralen och hämtade en filt som han lade på Lillian Isik. Bobel Barqasho kom tillbaka efter fem minuter.

Robert Lundgren. Han är ambulanssjukvårdare och utgick från Södertälje brandstation. Han och en sköterska blev kallade till platsen med anledning av att en kvinna fallit från en balkong. När de kom dit var Räddningstjänsten redan där och senare kom även polisen dit. Kvinnan låg på marken och var väldigt trasig. Han trodde först att hon omöjligen kunde vara vid liv. Alla bedömde att hennes tillstånd var livshotande. Hon hade puls men personalen fick hjälpa henne med andningen. Hon blödde kraftigt och det kom mycket blod i bilen. Hon var tunnklädd, klädd för att lägga sig. Hon hade en tunn tröja och mörka byxor, troligen svarta tights.

Ida Sjögren Knutas. Hon har arbetat som polis i Södertälje i 4,5 år. Hon fick ett larm med anledning av att en kvinna hoppat från en balkong. När hon kom dit befann sig en polispatrull redan vid kvinnan. Det var mycket folk där och stimmigt. Hon gick fram till Bobel Barqasho, som var väldigt upprörd och stundtals panikslagen. Bobel Barqasho sade att Lillian Isik hade mått bra och inte varit sjuk och att anledningen till att hon hoppat från balkongen var att de hade bråkat och att hon sedan gått ut på balkongen och hoppat. Bobel Barqasho hade märken vid skägget och på höger arm och hand. Han blödde något på armen. Han uppgav att han fått skadorna då han försökte hålla kvar Lillian Isik.

Erica Stetz. Hon och en kollega var bland de första som kom till platsen. Bobel Barqasho, som befann sig minst fem meter från Lillian Isik, pekade ut var Lillian Isik låg och sade att det var hans fru. Hon reagerade på att Bobel Barqasho befann sig på så långt avstånd från Lillian Isik. Hon och kollegan gick fram till Lillian Isik, som låg vid ett staket till en uteplats och var mycket allvarligt skadad. När de kom till platsen var Bobel Barqasho lugn och kontrollerad. När de började "jobba" med Lillian Isik började Bobel Barqasho skrika och blev hysterisk. Det var som om

någon hade tryckt på en knapp. En chockad person reagerar inte alltid på ett normalt sätt.

David Johansson. När han och en kollega kom till platsen var poliser redan där. De fick i uppgift att ta hand om Bobel Barqasho, som var i ett djupt chocktillstånd. När de talade om händelsen bröt Bobel Barqasho ihop. Bobel Barqasho berättade att han och Lillian Isik hade "tjafsats" och att det var hans fel att Lillian Isik hade hoppat från balkongen. Bobel Barqasho berättade också att han varit ute och kört bil och vid ett tillfälle stannat bilen och slagit med handen mot ett träd så att han fått skador på knogarna. Han och kollegan körde sedan Bobel Barqasho till en psykiatrisk akutmottagning.

Marit Norström Friberg. De besökte lägenheten vid fyra tillfällen den 10, 20, 27 februari och den 13 mars. Den första undersökningen gjordes på natten den 10 februari. Det var otroligt rent och snyggt i lägenheten. Allt var i mycket god ordning med undantag av skåpet där dammsugaren fanns. De såg inga spår av blod vid första anblicken. De tittade i köket, på balkongen och i sovrummet. Den första bloddroppen upptäckte de utanför balkongdörren. De fann därefter blodstänk på flera ställen. På balkongen "topsades" golvet där man såg blodstänk. Avståndet mellan balkonggolvet och marken mättes med en lasermätare. På balkongräcket fanns ett tunt lager snö. Hon vet inte om hela balkongräcket var täckt med snö. Det var inget anmärkningsvärt med balkongräcket. På badrumsdörrens utsida fanns små blodliknande stänk. I badrummet påträffades blod på badkarets utsida, på badkarets huvudända, längst ner på duschdraperiet, på vattenvreden, på golvet under toalettstolen samt på toaletttrullens insida. De undersökte inte sovrumsrummet.

Ulf Öhman. Han är kriminaltekniker sedan 1994 och är specialist i blodbildsanalys. Det är möjligt, på grund av blodets färg, att se skillnad på blodets ålder. Blodlikastänk som anträffats på väggen vid badkarets huvudända är ganska nytt, högst en månad gammalt (aktbil 61 sid 97 bild 27), blodlikbesudling vid duschens

vattenvred ser färskt ut, högst en vecka gammalt (aktbil 61 sid 97 bild 28), blodbestänk på badrumsdörrens utsida är en vecka, högst två veckor gammalt (aktbil 61 sid 95). De kan även vara några timmar gamla. Blodet koagulerar normalt inom 30 minuter sedan ser blodet lika ut i några dagar. Blodbestänket på badrumsdörrens utsida bedöms vara avkastat blod och uppkommit genom att blod släpps från en kroppsdel eller från ett föremål under rörelse (aktbil 107 sid 40). Det kan inte vara fråga om näsblod. Om det varit näsblod skulle det ha fått större spridning. Blodbestänk under en matta och på ugnsluckan ser färska ut (aktbil 61 sid 94 och 86). Blodstänken på ugnsluckan har släppts från en blodkälla som utsatts för någon form av energi såsom slag, spark eller liknande. Det krävs att den som blöder kastar med huvudet. Det krävs viss kraft. Det kan inte uteslutas att det är fråga om avkastat blod, t.ex. näsblod, men att det är mer sannolikt att det släppts från en blodkälla som utsatts för någon form av tillförd energi (aktbil 107 sid 42). På golvet framför spisen ser det ut som blodstänkt (aktbil 107 sid 43). Blodet kan ha kommit från näsan, men det krävs att huvudet har kastats våldsamt eller att huvudet har fått en stöt. Aktuell hypotes är att den misstänkte personen fått den skadade kvinnans blod på sig när han hanterade henne efter att hon, från balkongen fallit ned och blivit liggande på marken. Den misstänkte har sedan orsakat blodspåren i lägenheten då han kom tillbaka till lägenheten. När resultaten av undersökningen jämförs mot den uppställda hypotesen talar undersökningsresultaten extremt mot uppställd hypotes. Möjligheten att hypotesen skulle vara korrekt bedöms i praktiken som utesluten med följande undantag, att den misstänkte sparkade eller svingade sin blodiga byxa och strumpa mot den stängda dörren så att blodet lossnade och hamnade på dörren.

Maria Isik. Hon är uppvuxen i Sverige och har fött sina barn här. Hon har en väldigt god relation till sina barn. Hon och Lillian är inte bara som mor och dotter, de är även kompisar. Hon träffade Lilian ofta eftersom de bodde nära varandra. Lillian har alltid varit jätteglad, stark och aldrig varit nedstämd. Sedan Lillian födde Gabriel blev hon ännu gladare och lyckligare. Lillian ville göra allt för att ta hand

om och uppfostra Gabriel. Hon har aldrig märkt att Lillian mått dåligt. Lillian var inte nedstämd efter missfallet i december 2012. Hon och Bobel hade inte planerat något barn så missfallet var en lättnad för henne. Lillian ville vid det tillfälle inte ha fler barn utan ville avsluta sina studier. Om Lillian mått dåligt skulle hon ha märkt det. Lillian skulle aldrig ta sitt liv. Lillian är inte dramatiskt lagd och hon skulle inte heller hota med att ta sitt liv. Det har inte förekommit några självmord i hennes familj. Lillian har inte lätt för att blöda näsblod. Hon har aldrig sett Lillian blöda näsblod. Bobel hade svårt att kontrollera sig. Efter det att Lillian och Bobel hade förlovat sig kastade Bobel ett askfat som träffade vid Lillians öga. Bobel lämnade Lillian blödande i en soffa och sprang därifrån. Hon var inte närvarande vid tillfället. Efter denna händelse ville hon inte att Lillian och Bobel skulle vara tillsammans längre. Lillian sade också att det var slut mellan henne och Bobel. Bobels föräldrar besökte dem och sade att det inte gick att stoppa bröllopet. Bobel lovade att skärpa sig och skulle gå på behandling för sitt häftiga humör. Lillian ändrade sig och Lillian och Bobel försonades. De älskade varandra och var väldigt kära. Bobel var också mycket svartsjuk och hade kontrollbehov. När de var ute och shoppade och någon man tittade på Lillian reagerade Bobel starkt och blev arg. Om Lillian var försenad några minuter reagerade han också kraftigt. Vid ett tillfälle innan Gabriel hade fötts kom Lillian hem till dem och sade att hon inte längre ville leva tillsammans med Bobel. Bobel kom efter och sade att han aldrig skulle lämna Lillian och att han inte kunde leva utan henne och att han skulle skada sig själv. Lillian har också berättat att när hon pratat om skilsmässa har Bobel sagt att Lillian inte skulle få gå levande därifrån. I Bobels värld existerar inte skilsmässa. Det är för honom och hans familj en skam att skiljas. Det är också en fråga om kultur, heder och rykte.

Melki Isik. Han har en bra relation till Lillian och hade en bra relation till Bobel. Lillian och Bobel hade ett bra förhållande. Det förekom "småtjafs" mellan Lillian och Bobel, men de löste sina problem. Han har aldrig haft några problem med Bobels familj. Bobel var kärleksfull mot Lillian och Gabriel. Efter händelsen med

askfatet förklarade han för Bobel att denne inte skulle bruka våld. Vid ett annat tillfälle ringde Lillian till honom på natten och sade att Bobel skulle gå och prata med grannar som störde. Han sade till Bobel att det var ingen lösning att bruka våld och att han själv skulle tala med grannarna. Lillian är en glad, välmående och stark person. Hon skulle aldrig ta sitt liv. Hon försöker alltid lösa sina problem själv eller be sin familj om hjälp. Efter händelsen sade Bobel till honom att Lillian hade hoppat eftersom hon trodde att han träffade en tjej. Om Lillian trodde att Bobel hade en tjej skulle hon direkt ha lämnat honom. Det har inte förekommit något självmord i hans familj.

Abraham Isik. Hans första bild av Bobel var att Bobel var en trevlig kille. Han och Bobel spelade tennis, fotboll och styrketränade tillsammans. Eftersom Lillian var kär i Bobel ville han göra allt för honom. Bobel var som en bror för honom. Han ordnade arbete åt Bobel. Han stod närmare Bobel än Lillian. Han uppfattade att Bobel lyssnade på honom. Bobel hade ett anpassat beteende och ett grundbeteende. Bobel var omtyckt, trevlig, social och skojade mycket. I grundbeteendet fanns viss impulsivitet och aggressivitet. Bobel kunde brusa upp för ingenting. Bobel kunde bli arg t.ex. vid styrketräning, på grannar och på någon man som tittade på Lillian. Om någon tacklade Bobel på fotbollen ville han ge igen. Bobel skulle utan tvekan kunna göra någon illa om han var upprörd. Om allt var bra och Bobel mådde bra skulle han aldrig kunna skada Lillian, men om han var upprörd och inte tänkte klart skulle han kunna göra det. Lillian var alltid glad och positiv. Han var Lillians närmaste chef på Viasat. Alla älskade henne. Hon var entusiastisk, charmig och rolig. Lillian och Bobel hade ett helt vanligt äktenskap. De hade det jättebra tillsammans. De "småtjafsade" ibland men inget annat. Lillian tog alltid hand om Bobel och Bobel prioriterade alltid familjen. Om Lillian skulle ha varit deprimerad skulle familjen ha märkt det och hjälpt henne. Lillian har berättat för familjen om sitt missfall och sagt att hon inte blev ledsen för det eftersom barnet inte var planerat och hon ville fokusera på sina studier. Hon upplevde inte studierna som betungande. Att Lillian skulle ha försökt att ta sitt eget liv är väldigt långsökt. Det

finns inte på kartan att Bobel skulle tillåta att Lillian lämnade honom, dels eftersom han älskade henne och dels för att han aldrig skulle vilja se henne med en annan man. Trots det som hänt är Lillian fortfarande glad och positiv och tacksam för att hon lever men att hon känner stor avsky mot Bobel för vad han har gjort.

Lucia Isik. Hon är nu bosatt i Göteborg. Lillian är hennes storsyster och bästa vän. Lillian, som är två år äldre än hon, sprider positiv energi och glädje. Bobel var som en bror för henne och hon älskade honom som en bror. Hon och Lillian talade om allt. När det var "tjafs" mellan Lillian och Bobel brukade hon medla mellan dem. Bobel kunde hetsa upp sig utan att förstå vad det handlade om. Efter händelsen med askfatet började Bobel förstå att han hade problem med att kontrollera sig. Lillian sade att det var slut och att hon inte ville tala med Bobel. Bobel skrev ett brev till Lillian där han bad om ursäkt och lovade att gå på en "anger management" kurs. Bobels föräldrar ville att Lillian skulle glömma händelsen och gå vidare. Lillian tog tillbaka Bobel därför att hon älskade honom. Bobel var också väldigt svartsjuk. Varje gång Lillian besökte henne i Göteborg ringde Bobel till Lillian väldigt många gånger. Lillian och Bobel var dock en lycklig familj. De älskade varandra och hade sonen Gabriel. Lillian har nämnt för föräldrarna att hon ville lämna Bobel. En skilsmässa är inte något problem för Lillian, men det skulle vara en skam för Bobel eftersom han är son till en präst. Hon har aldrig sett att Lillian blött näsblod. Lillian skulle aldrig begå självmord. Det är uteslutet att hon frivilligt skulle ha hoppat från balkongen. Hon är imponerad av Lillians styrka. Trots det som hänt är Lillian fortfarande väldigt positiv och stark och samma glada tjej.

Moses Isik. Han är tre år äldre än Lillian. Lillian är en ambitiös, varm, social och positiv person. Hon är intelligent, har integritet och ett väldigt gott självförtroende. Om Lillian skulle ha mått dåligt skulle han och familjen fått reda på det. Han kommer ihåg Bobel väldigt väl från när de var unga. De var medlemmar i assyriska föreningen. När Bobel började träffa Lillian hade Bobel ett dåligt umgänge. Han har sett att Bobel kan bli arg när de spelade fotboll tillsammans. Han styrketränade även

tillsammans med Bobel. Bobel berättade att han hade störande grannar och sade att han ville slå ihjäl dem. Bobel och Lillian hade en bra relation. De älskade varandra. De var snälla och rara mot varandra. Han har aldrig hört att Lillian och Bobel talat om skilsmässa. Om Lillian hade velat skiljas hade hon gjort det. Det hade inte varit lika enkelt för Bobel att skilja sig eftersom hans pappa är präst. Han har aldrig sett att Lillian blött näsblod.

Ibrahim Dulan. Han är morbror till Lillian och har känt henne hela livet. Han och hans familj bor i samma fastighet som Lillian och Bobel. Lillian är en glad och trevlig person och en bra mamma. Han har aldrig sett att Lillian varit nedstämd eller deprimerad. Han kände inte Bobel innan Bobel och Lillian blev tillsammans, men han visste vem Bobel var. Efter det att Bobel och Lillian gift sig fick han och Bobel bra kontakt. Bobel tränade i hans gym. Han tyckte mycket om Bobel, som var en bra person. De kom bra överens och respekterade varandra. Han har aldrig sett att Bobel varit aggressiv, men han har hört talas om en händelse med ett askfat. På natten för den aktuella händelsen fick han besked om att Lillian fallit från balkongen och låg på marken. Han begav sig dit och kom till platsen före ambulans och polis. Lillian, som låg innanför staketet till uteplatsen, hade så omfattande skador att han inte kände igen henne. Han tog sedan hand om Bobel, som befann sig utanför staket och var ledsen.

Ranja Dulan. Hon har känt Lillian i nästan hela sitt liv. Lillian är som en dotter för henne. De är grannar och de träffas hela tiden. Hon känner Lillian väl. Lillian är en glad och hurtig person och ställer upp för alla. Hon har aldrig märkt att Lillian varit nedstämd eller ledsen. Om Lillian haft problem skulle Lillian nog berättat det för henne. Hon kände inte Bobel innan Lillian träffade honom men hon visste vem han var. Hon hade en bra relation till Bobel. Bobel var som en storebror för hennes barn. Lillian och Bobel hade ett helt vanligt förhållande. Den aktuella dagen besökte hon och hennes fyra barn Lillian och Bobel för att överlämna en present till Gabriel som hade fyllt år. Allt var som vanligt, de skrattade och pratade. Om Lillian och Bobel

hade varit osams skulle hon ha märkt det. Efter kl. 20.00 gick de hem. Hon fick sedan på natten ett samtal om att Lillian ramlat från balkongen. Hon gick ut på gården och var helt chockad. Hon gick fram till Lillian och försökte prata med henne, men det gick inte. Bobel befann sig några meter från Lillian och sprang fram och tillbaka och skrek samt sade att Lillian hade ramlat. Lillian skulle aldrig frivilligt hoppa från balkongen. Lillian är lika glad nu som före händelsen.

Patricia Dulan. Hon har känt Lillian hela sitt liv. Hon och Lillian är som systrar. Lillian är en positiv tjej, som alltid varit stark och hjälpt andra. Hon har aldrig sett att Lillian varit nedstämd. Hon har en bra relation till Lillian och hennes syskon. Hon hade också en bra relation till Bobel. Bobel har alltid hjälpt henne och hennes småsyskon. Hon har aldrig sett att Lillian och Bobel har bråkat. Vid ett tillfälle, när de firade nyår, lade hon märke till att Bobel blev svartsjuk när en vän till familjen kramade och dansade med Lillian. Bobel blev nedstämd och ledsen resten av kvällen. Hon uppfattade Bobels och Lillians relation som en dröm. De såg alltid så lyckliga ut tillsammans. Den aktuella kvällen besökte hon med sin mamma och sina syskon Lillian och Bobel. Det var god stämning. Bobel hade rensat sin garderob och frågade om hon ville ha en tröja. Det hade blivit en vana att hon fick Bobels gamla tröjor. Efter viss tvekan tackade hon ja och tog emot tröjan. Det var precis som vanligt. Lillian hade inget emot att hon fick tröjan. Trots händelsen är Lillian positiv, stark och vill leva vidare.

Airi Kuisma. Hon bor i samma trappuppgång som Lillian och Bobel. Hon och Lillian satt i bostadsrättsföreningens styrelse. Lillian var även sekreterare. De hade arbetat tillsammans i tre år. Hon justerade via mail de protokoll Lillian skrivit. Lillian gjorde ett bra arbete i styrelsen. Lillian var plikttrogen och aktiv i styrelsearbetet. Lillian var en glad och positiv person. Familjen var väldigt viktig för Lillian och hon talade ofta om sin son. Sent på kvällen före den aktuella händelsen fick hon mail från Lillian angående ett ärendet i bostadsrättsföreningen som hon inte läste då.

Ban Gargees. Hon har känt Lillian sedan gymnasiet. Hon och Lillian är ganska bra vänner. De hade inte en sådan relation att de berättade allt för varandra. De träffades tidigare och fikade och hade kul ihop. På senare tid har de mest kommunicerat via telefon och sms. Lillian är väldigt godhjärtad, omtänksam, tänker mer på andra än sig själv, väldigt social, snäll och glad. Hon har aldrig sett Lillian på dåligt humör. Det enda jobbiga Lillian tagit upp med henne var pendlingen till Uppsala. Lillian ville bli klar med sina studier och hade en positiv inställning till det. Hon kände inte Bobel innan Lillian blev tillsammans med honom. Hon har träffat Bobel tillsammans med Lillian. Bobel var social, rolig, skämtsam och väldigt god mot Lillian. De kramades, pussades och verkade ha det bra tillsammans. De var alltid glada tillsammans. Lillian har aldrig förmedlat någon tanke till henne att hon inte skulle vilja leva längre. Lillian avgudar sin son. Hennes tro och kärlek till sin son och familj skulle hindra henne från att hoppa från balkongen. I deras kultur och enligt deras tro är det en synd att ta livet av sig. Om man mår dåligt ska man be till Gud och be om hjälp av familjen.

Karolina Malki. Hon har varit bästa vän med Lillian sedan barndomen. De träffades oftare tidigare. Lillian var glad, social, målmedveten, visste sitt bästa och ställde upp för andra. Hon träffade Lillian senast ca två veckor före händelsen. De promenerade, besökte Bobels arbete, åt mat på en restaurang och gick sedan hem till Lillians och Bobels lägenhet, där hon stannade till kl. 23.00. Lillian var glad och social. Hon har inte märkt att Lillian under deras vänskap skulle ha mått dåligt. Hon och Lillian kunde prata om allt. Lillian berättade bl.a. för henne om ett missfall. När Lillian berättade om detta var hon inte nedstämd eller dämpad. Lillian sade att hon mådde bra och att hon ville vänta med fler barn och att hon ville ge Gabriel all sin uppmärksamhet. Lillian har också berättat för henne att Bobel var svartsjuk. Lillian och Bobel hade ett bra förhållande och de var jättegulliga mot varandra. De såg ut att vara lyckliga tillsammans. Lillian skulle aldrig hoppat självmant från balkongen. Lillian tror på Gud och hon har Gabriel, sin familj och

vänner som står henne nära. Lillian tackar nu Gud för att hon lever och kämpar för att bli bättre.

Mina Helo. Hon träffade Lillian första gången i oktober 2010 på Apoteket Hjärtat i Södertälje, där de båda praktiserade. Efter praktiktiden som slutade i december 2010 har de hållit kontakt huvudsakligen genom telefon och sms. Lillian är en underbar tjej, hjälpsam och snäll. Lillian och Bobel verkade vara nära i varandra. Hon har inte sett att Lillian varit deprimerad, men att Lillian var lite ledsen över missfallet och att hon inte var klar med sina studier.

Mikaela Roos. Hon arbetade vid Hovsjö BVC. Hon hade kontakt med Lillian Isik med anledning av att Lillian Isik hade fött ett barn. Hon kommer ihåg Lillian Isik, som väldigt utåtriktad och social. Hon har inget minne av att Lillian Isik var nedstämd eller ledsen. Lillian Isik var väldigt mån om sin son och tog bra hand om honom. BVC ger som rutin ut ett formulär som mammor får fylla i för att utröna om de lider av förlossningsdepression. Om något tyder på att mamman inte mår psykiskt bra förmedlar hon alltid kontakt med en kurator. I detta fall har någon sådan kontakt inte förmedlats.

Johan Askeljung. Han har ett svagt minne av Lillian Isik. Lillian Isik hade på en privat klinik inlett en medicinsk abort. Lillian Isik kom därefter till sjukhuset med blödningar och smärtor. Hon var rädd, bedrövad och ledsen på grund av missfallet. Hon lades in på en avdelning och genomgick följande dag en skrapning. Om Lillian Isik hade mått riktigt psykiskt dåligt skulle han ha antecknat det i journalen och förmedlat kontakt med en kurator.

Alexander Belstock. Han är psykolog och tjänstgör på en avdelning med hjärnskadade patienter. Han gör kognitiva bedömningar och har kontakt med patienters anhöriga. Han träffade Lillian Isik första gången i april 2013 och hade regelbunden kontakt med henne ungefär en gång i veckan till oktober 2013. Lillian

Isik hade en svårartad hjärnskada. Hon var kognitivt påverkad. Initialt kunde hon uppge aktuellt år och månad. Efter några veckor kom flera av hennes kognitiva förmågor tillbaka. Hennes minnesfunktioner förbättrades. Hon följde en kurva som inte var onormal. Redan i juni befann hon sig på en normal intellektuell nivå och var på samma nivå som en person som inte drabbats av en hjärnskada. Hon var ovanligt stabil i den situation som hon befann sig i. Hon verkade ha en stark grundpersonlighet. Hon var alltid sansad och kom inte i affekt. Hon var inte deprimerad. Hon visade inga depressiva tecken eller symtom. Hon visade inte heller några tecken på posttraumatiskt stressyndrom. Om Lillian Isik visat tecken på att hon var deprimerad skulle han ha tagit fram gamla journaler, vilket inte var aktuellt i detta fall. Lillian Isik var glad, positiv och optimistisk, men inte orimligt optimistisk. Lillian Isik har inte beskrivit för honom vad som hände den aktuella kvällen. Med beaktande av den hjärnskada Lillian Isik drabbats av kan hon inte komma ihåg själva smällen och rimligen inte heller vad som hänt under den aktuella dagen och kvällen. Han har träffat många patienter som gjort misslyckade självmordsförsök. Av hans erfarenhet brukar sådana patienter reagera på samma sätt som en patient som vaknat efter en elchockbehandling. De första månaderna kommer de inte ihåg vad som hänt, men sedan brukar minnet och den gamla personligheten komma tillbaka.

Petra Råsten Almqvist. Lillian Isiks skadebild i rättsintyget överensstämmer med att skadorna uppkommit till följd av fall från sjätte våningen. Skadorna har varit omfattande och livshotande, varav många enskilda skador i sig har varit livshotande. Det är omöjligt att uttala sig om att vissa skador med säkerhet har uppkommit före fallet.

Gergö Hadlaczk. Han är psykolog och biträdande chef för Nationellt centrum för suicidforskning och prevention av psykisk ohälsa. Han sysslar med psykisk ohälsa och självmord sedan åtta år. Det är mycket ovanligt att en kvinna försöker att ta livet av sig genom att hoppa från en hög höjd. Självmord förknippas oftast med

psykisk ohälsa eller en traumatisk händelse vanligtvis i kombination med alkohol- eller drogmissbruk. Det är svårt att tänka sig ett självmord utan dessa ingredienser. Religionen är också en faktor som hindrar en person att begå självmord. Impulsiva, filosofiska och politiska självmord är mycket ovanliga. Han har inte ens läst om filosofiska och politiska självmord.

Jörgen Borg. Han är överläkare och professor och varit verksam på den klinik på Danderyds sjukhus som Lillian Isik vårdats på. Våld mot huvudet påverkar ofta minnesfunktioner. Hur omfattande minnesluckan är hänger samman med hur allvarlig hjärnskadan är. Det finns ofta ett samband mellan minnesluckan före skadan och minnesluckan efter skadan. Patienter kan uppvisa olika variationer. En lång minneslucka kan krympa i takt med läkningen. Generellt kan sägas att om en patient inte återhämtar sig föreligger risk för en längre bestående minneslucka. Ju länge tid det tar för en patient att återhämta sig ju länge tid tar det att minnas. Vid en lång återhämtningsperiod minskar sanningshalten i en patients uppgifter och riktigheten av sådana uppgifter bör bekräftas av tillförlitliga vittnen. En patient minns ofta händelser som ligger långt tillbaka i tiden och händelser strax före olyckan som var starkt känsloladdade.

Tingsrättens bedömning

Av utredningen framgår att Lillian Isik på natten mellan den 9 och 10 februari 2013 på Granövägen 46 i Södertälje från balkongen till hennes och Bobel Barqashos gemensamma bostad på sjätte våningen fallit och fått livshotande skador. Av utredningen har också framkommit att endast Lillian Isik och Bobel Barqasho förutom deras då tvååriga son Gabriel vid tillfället befann sig i lägenheten.

Fråga i målet är om det är styrkt att det är Bobel Barqasho som kastat eller släppt

Lillian Isik från balkongen eller om Lillian Isik försökt begå självmord genom att på eget bevåg hoppa eller att hon ramlat från balkongen.

Beträffande vad som hänt under dagen den 9 februari 2013 har Lillian Isik och Bobel Barqasho lämnat i huvudsak samstämmiga uppgifter. Vad som sedan utspelades i deras lägenhet före den aktuella händelsen är oklart. Det finns inga vittnen till händelsen och ingen teknisk bevisning som direkt binder Bobel Barqasho vid den åtalade gärningen.

Ansvarspåståendet mot Bobel Barqasho grundar sig på Lillian Isiks berättelse. En målsägandes berättelse kan utgöra tillräcklig bevisning för en fällande dom om rätten finner att det genom den utredning som har förebringats i målet har blivit ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har gjort sig skyldig till vad åklagaren har lagt honom till last. Det ska framstå som uteslutet att Bobel Barqasho är oskyldig.

Tingsrätten har att bedöma trovärdigheten av Lillian Isiks berättelse i belysning av vad som i övrigt har framkommit i målet.

Lillian Isik har gjort intryck av att vara en balanserad person. Hon har berättat återhållsamt och utan överdrifter. Det sätt på vilket Lillian Isik har berättat har gett ett trovärdigt intryck. Hennes berättelse om vad som föregick händelsen och om själva händelsen är kortfattad och saknar detaljer vilket tyder på att hennes minnesbilder är relativt diffusa. Lillian Isik har förklarat detta med att hon efter total minnesförlust återfått minnet successivt från det att hon befann sig på Danderyds sjukhus. För att Bobel Barqasho ska dömas för vad åklagaren har lagt honom till last krävs att Lillian Isiks uppgifter stöds av annan utredning.

Försvaret har invänt att Lillian Isiks uppgifter måste värderas med stor försiktighet eftersom Lillian Isik har haft en lång återhämningsperiod och det sista som händer före en hjärnskada brukar inte präglas in och en patient vill ofta fylla i

minnesluckor. Det är därför relativt lätt att plantera in minnen, att skapa en falsk minnesbild. Lillian Isiks familj har dagligen besökt henne under återhämningsperioden och det är då rimligt att anta att de påverkat henne beträffande händelsen. Enligt Alexander Belstock skulle Lillian Isik inte ha kommit ihåg vad som hänt den aktuella dagen och kvällen.

Vad försvaret har invänt ger i och för sig anledning till visst tvivel om tillförlitligheten av Lillian Isiks uppgifter.

Vad gäller Lillian Isiks minne dagen före den aktuella händelsen har som ovan sagts Lillian Isik och Bobel Barqasho lämnat i huvudsak samstämmiga uppgifter om vad som hänt. Lillian Isiks familj har inte kunnat berätta för Lillian Isik vad som hänt under dagen eftersom de varit tillsammans med henne endast under en mindre del av dagen. Hon har berättat att hon känt smärta, hur Bobel Barqasho burit henne från badrummet ut på balkongen och sedan roterat henne. Hon har också berättat vilka kläder hon och Bobel Barqasho hade på sig vid tillfället, vilka uppgifter hon inte har kunnat få av någon annan. Att Lillian Isik minns detta stöds också av Jörgen Borgs berättelse, enligt vilken en patient ofta minns en händelse som varit starkt känsloladdad och ägt rum strax före en olycka. Lillian Isiks berättelse ger ett klart intryck av att hon återgett något självupplevt. Hennes minnesbild får därmed anses vara hennes riktiga minnesbild.

Lillian Isik har uppgett att hon har en minneslucka omedelbart innan Bobel Barqasho bär ut henne från badrummet till balkongen. Av SMS-trafik mellan Lillian Isik och Bobel Barqasho har framkommit att det tidigare under kvällen har förekommit bråk mellan dem. Åklagaren har under sin plädering påstått följande. Lillian Isik och Bobel Barqasho hade omedelbart före händelsen på balkongen "tjafsat" i lägenheten. Bobel Barqasho har därefter misshandlat Lillian Isik i köket och i badrummet genom att tilldela henne slag och sparkar så att hon blev medvetslös. Bobel Barqasho fick blod på sin strumpa och sina byxor. Han fick

panik och bråttom att röja undan spåren av misshandeln och kan då ha skadat sin knoge när han torkade bort blodet.

Den händelseutveckling som skisserats av åklagaren är sammanhängande och logisk och är en rimlig förklaring till hur den åtalade gärningen har kommit till stånd. Riktigheten av denna hypotes stöds av Aslan Simonssons, Yulyane Simonssons och Silvia Simonssons berättelser, av vilka det framgår att det förekommit "tjafs", spring och skrik i lägenheten. Åklagaren har här åberopat protokoll över brottsplatsundersökning och blodanalys (aktbil. 61 sid. 80-106 och aktbil. 107 sid 3) samt vittnesförhör med Ulf Öhman, varav framgår att det påträffats blod från Lillian Isik i olika delar av lägenheten och på balkongen samt att det kan uteslutas att Bobel Barqasho fått Lillian Isiks blod på sig när Lillian Isik befann sig på marken och Bobel Barqasho sedan orskat blodspåren i lägenheten.

Bobel Barqasho har invänt att blodet som påträffats i lägenheten har uppkommit när Lillian Isik blött näsblod, vilket hon gjort två till tre veckor före fallet. Mot detta ska ställas Lillian Isiks uppgifter om att hon aldrig blött näsblod i lägenheten på Granövägen och att hon inte har blött näsblod på sex till sju år. Uppgiften att Lillian Isak sällan blöder näsblod stöds av Maria Isiks, Lucia Isiks och Moses Isiks berättelser. Av Ulf Öhmans berättelse får också anses framgå att det är osannolikt att blodstänken härrör från näsblod.

Av utredningen framgår att Bobel Barqasho tidigare har visat tecken på aggressivitet, t.ex. händelsen med askfatet, då Bobel Barqasho lämnat Lillian Isik blödande utan att hjälpa henne till sjukhus, där hon fick sy flera stygn i ansiktet. Av Melki Isiks, Abraham Isiks och Moses Isiks berättelser har också framkommit att Bobel Barqasho har ett häftigt humör.

Vad gäller själva händelsen har ovan anförts vad Lillian Isik berättat om hur hon känt smärta, hur Bobel Barqasho burit henne från badrummet ut på balkongen och

sedan roterat henne. Hon har också berättat vilka kläder hon och Bobel Barqasho hade på sig vid tillfället, vilka uppgifter hon inte har kunnat få av någon annan. Att Lillian Isik minns detta stöds av Jörgen Borgs berättelse, enligt vilken en patient ofta minns en händelse som varit starkt känsloladdad och ägt rum strax före en olycka. Lillian Isiks berättelse ger ett klart intryck av att hon har återgett något självupplevt.

Det finns även anledning att ta ställning till trovärdigheten av Bobel Barqashos berättelse.

Vad gäller själva händelsen har Bobel Barqasho uppgett att han hörde hur balkongdörren öppnades, att han sprang mot balkongen men föll vid köksdörren och därifrån såg hur Lillian Isik låg och balanserade på balkongräcket. Han rusade till balkongräcket men hann inte fram till det och fick inte tag i Lillian Isik innan hon föll till marken. Han tror att han såg Lillian Isik falla till marken. Enligt tingsrättens mening är det inte möjligt att Bobel Barqasho från den plats han befann sig på vid köksdörren när Lillian Isik låg på balkongräcket skulle ha hunnit fram till balkongräcket och se Lillian Isik falla i luften. Det är också omöjligt att Lillian Isik legat på balkongräcket eftersom det av Marfoula Al Asmars berättelse har framkommit att hela balkongräcket var täckt med snö. Det kan således uteslutas att Lillian Isik hoppat eller ramlat från en liggande ställning på balkongräcket. Det fotografi, som Bobel Barqasho har åberopat föranleder ingen annan bedömning eftersom de i vart fall är tagna efter det att Marfoula Al Asmar befann sig på balkongen.

Även om Bobel Barqasho befunnit sig i ett chocktillstånd är hans agerande enligt hans egna uppgifter efter händelsen svårbegripligt om Lillian Isik självmant skulle ha hoppat från balkongen. Bobel Barqasho ringde inte direkt efter händelsen 112. Han satte på sig skorna innan han sprang ner till Lillian Isik som låg på marken. Han försökte lyfta upp den mycket allvarligt skadade Lillian Isik från marken och

tappade henne. Ingen av vittnena har sett att Bobel Barqasho befunnit sig innanför staketet där Lillian Isik låg på marken. Av Erica Stetz berättelse har framkommit att Bobel Barqasho var lugn och kontrollerad när hon och en kollega kom till platsen, men att Bobel Barqasho, när de började att "jobba" med Lillian Isik, började skrika och blev hysterisk.

Bobel Barqasho har också ändrat sin berättelse i väsentliga avseenden. Vad gäller skadan på knogen har han vid huvudförhandlingen uppgett att han fått den när han slagit sin hand mot en vägg i Bollhallen. Av förhöret med David Johansson framgår att Bobel Barqasho till denne sagt att han fått skadan på knogen när han slagit handen mot ett träd. Vad gäller skadorna på armen har Bobel Barqasho vid huvudförhandlingen uppgett att han fått dessa från staketet vid uteplatsen när han försökte att lyfta upp Lillian Isik och när personer tagit i honom. Av förhöret med Ida Sjögren Knutas har framkommit att han till henne har sagt att han fått skadorna när han försökte att hålla kvar Lillian Isik. Uppgiften av Bobel Barqasho att han försökte att hålla kvar Lillian Isik har han endast lämnat till Ida Sjögren Knutas.

På grund av vad nu sagts finner tingsrätten att Bobel Barqashos berättelse inte är trovärdig.

Ett viktigt indicium i målet är SMS-trafiken mellan Lillian Isik och Bobel Barqasho, av vilken framgår att Lillian Isik inte ville att Bobel Barqasho skulle komma hem igen. Av förhören med Lillian Isik, Maria Isik och Abraham Isik har framkommit att Bobel Barqasho aldrig skulle acceptera att Lillian Isik lämnade honom.

Bobel Barqasho har gjort gällande att Lillian Isik försökt att begå självmord genom att på eget bevåg hoppa eller att hon ramlat från balkongen, vilket Lillian Isik förnekat.

Vid ett polisförhör den 10 april 2013 har antecknats att Lillian Isik uppgett att hon ramlat från balkongen från sjätte våningen och att hon sysslat med prostitutionsverksamhet. Efter polisförhöret finns en notering med följande innehåll: "Lillian genomgick en operation två dagar innan detta samtal. Hon får högsta tillåtna dosen med smärtlindring berättade sköterskorna. Dom får inte ens ge henne smärtlindring "stötvis" i samband med att hon har som ondast".

Lillian Isik har vid huvudförhandlingen uppgett att hon under ett förhör i april 2013 sagt att hon hoppade från balkongen men att hon inte var klar och vid fullt medvetande under denna tid.

Med hänsyn till de krav på utredning som måste ställas upp i brottmål kan enligt tingsrättens mening de av Lillian Isik under då rådande förhållanden lämnade uppgifter inte fästas något avseende vid.

Bobel Barqasho har som möjliga förklaringar till att Lillian Isik försökt att ta livet av sig gjort gällande att Lillian Isik var deprimerad efter en abort, att hon mådde psykiskt dåligt på grund av att hon inte var klar med sina studier, att hon hade låg självkänsla eftersom hon inte bidrog till familjens försörjning samt att hon skulle kunna påstå att han slängt ut henne från balkongen för att hon skulle få fördel i vårdnadstvisten.

Vad gäller frågan om Lillian Isik var deprimerad efter aborten framgår av Johan Askeljungs berättelse att Lillian Isik var rädd, bedrövad och ledsen på grund av missfallet men att hon inte mådde så psykiskt dåligt att han har antecknat det i journalen och förmedlat kontakt med en kurator. Av Mina Helos berättelse framgår att Lillian Isik var ledsen över missfallet. Mot detta ska ställas den av åklagaren i övrigt åberopade utredningen, varav klart framgår att Lillian Isik inte var deprimerad efter aborten. Vad gäller studierna framgår det visserligen av Mina Helos berättelse att Lillian Isik var ledsen över att hon inte var klar med sina

studier, men den övriga utredningen stöder inte detta påstående. Utredningen visar inte att Lillian Isik hade en låg självkänsla utan tvärtom att hon var, och även idag är, en stark, glad, positiv och ambitiös person med ett gott självförtroende. Bobel Barqashos förklaring att Lillian Isik skulle kunna påstå att Bobel Barqasho slängt ut Lillian Isik från balkongen för att få fördel i vårdnadstvisten är svårbegriplig och inte övertygande, eftersom Lillian Isik för eventuell fördel frivilligt skulle ha hoppat från balkongen på sjätte våningen med stor risk att hon inte skulle överleva.

I målet har inte framkommit att Lillian Isik visat tecken på att hon har varit varken deprimerad eller självmordsbenägen. Det framstår som mycket osannolikt att Lillian Isik om hon varit på väg att ta livet av sig sänt, med undantag av SMS:en till Bobel Barqasho, de av åklagaren i övrigt åberopade SMS:en och mailen. Det har inte förekommit självmord i Lillian Isiks familj. Av Gergö Hadlaczkys berättelse har framkommit att Lillian Isik inte är en sådan person som skulle kunna begå självmord. På grund av vad nu upptagits finner tingsrätten att det kan uteslutas att Lillian Isik har försökt at begå självmord.

Vid en samlad bedömning av samtliga omständigheter finner tingsrätten att Lillian Isiks utsaga är både trovärdig och tillförlitlig och ska läggas till grund för bedömningen. Tingsrätten kommer därför fram till att det är ställt utom rimligt tvivel att Bobel Barqasho uppsåtligen försökt att döda Lillian Isik genom att kasta eller släppa ner henne från balkongen på sjätte våningen. Lillian Isik fick livshotande skador. Fara för brottets fullbordan har förelegat. Bobel Barqasho ska dömas för försök till mord.

PÅFÖLJD

Bobel Barqasho förekommer under ett avsnitt i belastningsregistret. Han meddelades den 19 september 2013 kontaktförbud, vilket innebar förbud för

Bobel Barqasho att besöka eller på annat sätt ta kontakt med eller följa efter Lillian Isik.

I målet har inhämtats ett läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. och rättspsykiatrisk undersökning.

Tingsrättens bedömning

Det brott som Bobel Barqasho döms för är mycket allvarligt. Det finns flera försvårande omständigheter att beakta. Lillian Isik är till Bobel Barqasho en fysiskt underlägsen person och närstående. Gärningen är begången i hennes hem, där hon har rätt att känna trygghet. Deras minderårige son befann sig i lägenheten i sovrummet. Det är inte fråga om en impulshandling utan om ett visst utdraget händelseförlopp, där Bobel Barqasho haft möjlighet att besinna sig innan han kastade eller släppte Lillian Isik från balkongen. Lillian Isiks skador har varit mycket allvarliga och livshotande samt hon har drabbats av bestående men.

Minimistrafvet för fullbordat mord är fängelse 10 år. Tingsrätten finner sammantaget att straffvärdet för brottet ligger nära minimistrafvet för fullbordat brott.

Brottets art och straffvärde medför att påföljden ska, om inte bestämmelserna i 30 kap. 6 § brottsbalken leder till någon annan bedömning, bestämmas till fängelse. Enligt 30 kap. 6 § brottsbalken ska den som begått ett brott under påverkan av en allvarlig psykisk störning i första hand dömas till annan påföljd än fängelse. Rätten får döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl.

Av det rättspsykiatriska utlåtandet framgår att Bobel Barqasho inte har begått gärningen under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han vid tiden för den rättspsykiatriska undersökningen heller inte hade en allvarlig psykisk störning samt

att det inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken.

Med hänsyn till det anförda finns det inget hinder att döma Bobel Barqasho till fängelse. Med beaktande av det föreligger flera försvårande omständigheter bör straffet bör bestämmas till nio års fängelse.

SÄRSKILDA YRKANDEN

Bobel Barqasho har medgett yrkandena om bevisbeslag.

Yrkandena om bevisbeslag är lagligen grundade och ska bifallas.

SKADESTÅND

Bobel Barqasho har med hänvisning till sin inställning i skuldfrågan bestritt yrkandena om skadestånd. Han har vitsordat följande belopp som skäligen i och för sig jämte ränta: 100 000 kr för kränkning, 36 250 kr för sveda och värk, varav 29 700 kr avseende 33 veckors sjukhusvistelse och 12 000 kr avseende 20 veckors akut sjuktid samt kostnaderna om 121 806 kr. Kompensation om 72 946 kr till särskilt närstående har inte vitsordats, dock sättet för beräkning av räntan.

Tingsrättens bedömning

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan ska Bobel Barqasho förpliktas att betala skadestånd till Lillian Isik i enlighet med vad som nedan sägs.

Ersättning för kränkning enligt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen

Kränkningersättning för den som utsatts för försök till mord bestäms i normalfallet till 125 000 kr. Gärningen har visserligen skett i Lillian Isiks hem och lett till svåra och livshotande skador. Med hänsyn till att handlingen pågått under en kort tid finner tingsrätten emellertid inte skäl att frånga normalbeloppet och bestämmer ersättningen för kränkningen till 125 000 kr.

Ersättning för sveda och värk enligt 5 kap. 1 § skadeståndslagen

Beloppen 29 700 kr avseende 33 veckors sjukhusvistelse, 12 000 kr avseende 20 veckors akut sjuktid och kostnaderna om 121 806 kr är vitsordade och ska dömas ut. Mot bakgrund av vad som framkommit om den behandling som Lillian Isik har genomgått och som kvarstår finner tingsrätten skäligt att för akut sjuktid döma ut ytterligare belopp om 25 150 kr.

Kompensation till särskilt närstående enligt 5 kap. 1 § 1 skadeståndslagen.

Av 5 kap. 1 § första stycket 1 skadeståndslagen följer att skadestånd till den som har tillfogats personskada även omfattar skälig kompensation till den som står den skadelidande särskilt nära.

De kostnader och utgifter som inryms under denna bestämmelse är kostnader för närståendes sjukbesök, i form av utgifter för resa och förlust av arbetsinkomst. Bestämmelsen gäller inte bara när den skadade är ett barn utan även när det är fråga om en vuxen person.

Det yrkade beloppet om 35 726 kr avseende resor, som är styrkt genom den av Lillian Isik åberopade utredningen, är skäligt och ska dömas ut.

SÖDERTÄLJE TINGSRÄTT

DOM
2014-04-22

B 380-13

Vad gäller kostnaden för parkeringen om 20 790 kr har ingen som helst skriftlig utredningen som styrker denna kostnad förebringats. Vid sådant förhållande kan yrkandet inte vinna bifall.

Det yrkade beloppet om 16 430 kr avseende Melik Isiks inkomstförlust, som styrks av Melkis Isiks uppgift att han besökte Lillian Isak dagligen på sjukhusen, lönespecifikationer och besked om utbetalning från försäkringskassan, är skäligt och ska dömas ut.

BROTTSOFFERFOND

Eftersom Bobel Barqasho döms för ett brott med fängelse i straffskalan ska han åläggas att betala en avgift på 500 kr enligt lagen om brottsofferfond.

HÄKTNING

Det finns risk för att Bobel Barqasho avviker eller på annat sätt undandrar sig straff. Han ska därför stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bifogade anvisningar (DV 400).

Ett överklagande ska ställas till Svea hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 13 maj 2014.

På tingsrättens vägnar

Ulf Christiansson

Avräkningsunderlag, aktilaga 5, bifogas domen.